

کالبدی برای تجارت؛ سازمان جهانی تجارت

محمد حسام حسامی

بخش دوم

و عضویت کامل است. عضویت کامل در این سازمان نیز خود بر دو نوع می باشد: عضویت اولیه که شامل طرفهای متعاهد گات تا پایان سال ۱۹۹۴ است که شمار این اعضاء، با عضویت آخرین طرف متعاهد گات در سازمان جهانی تجارت در سال ۱۹۹۷ یعنی در مهلت دو ساله پس از تاسیس WTO، به ۱۲۸ عضو رسید (سه عضو اولیه مکاؤ، هنگ گنگ و اتحادیه اروپا جزء قلمرو مجزای گمرکی هستند و کشور محسوب نمی شوند) و نوع دوم عضویت از طریق الحقایق می باشد. البته لازم به توضیح است اعضای اولیه و اعضای ملحق شده سازمان جهانی تجارت پس از عضویت از حقوق برابری برخوردارند. عضویت از طریق الحقایق نیز از دو مسیر صورت می پذیرد، یا اعضاء درخواست الحقایق (عضویت کامل) ارائه می دهند و در صورت پذیرش آن توسط شورای عمومی در مسیر الحقایق قرار می گیرند و خود به خود به عضویت ناظر WTO در می آیند و یا مطابق با آئین نامه جلسات شورای عمومی و نشست وزیران^(۲)، ابتدا درخواست عضویت ناظر خود را متضمن قصد آغاز مذاکرات الحقایق ظرف مدت ۵ سال و نیز گزارشی از سیاستهای فعلی اقتصادی و تجاري به همراه برنامه اصلاحات آتی تسلیم دبیرخانه سازمان می نمایند و در صورت برخورداری شرایط WTO لازم برای عضویت ناظر و پس از اجماع و تصویب شورای عمومی به عضویت ناظر WTO در می آیند و می توانند بدون داشتن حق رای در جلسات گروههای کاری و تشکیلات وابسته شورا (بجز کمیته مالی اداری و بودجه و جلسات موافقنامه میان چند طرف تدارکات دولتی و هوابیمهای کشوری) شرکت و حتی به ایراد سخنرانی و ارائه پیشنهاد پردازنند. لازم به توضیح است این درخواست می تواند جهت برخورداری از وضعیت ناظر در نشست وزیران یا شورای

اشاره

در فصل نخست این نوشتار درباره روند تاسیس سازمان جهانی تجارت به اختصار اشاره کردیم، حال در فصل دوم سعی خواهد شد با دیدی جامع، ساختار تشکیلاتی سازمان، مسیر الحقایق به و چارچوب موافقنامه های این سازمان ارایه شود.

۱- فصل دوم : ساختار تشکیلاتی WTO و فرآیند الحقایق به این سازمان

۱-۱: ساختار

* نشست یا کنفرانس وزیران به عنوان اولین و مهمترین رکن این سازمان مشکل از وزیران بازارگانی کشورهای عضو WTO یا وزیرانی است که مسئولیت امور تجارت خارجی را در این کشورها بر عهده دارند. این نشست دست کم هر دو سال یکبار برگزار می شود و وظیفه نظارت بر حسن انجام وظایف سازمان را دارد.

* شورای عمومی دومین رکن مهم WTO است که به عنوان قلب سازمان انجام وظیفه می کند چراکه عهده دار تمامی امور جاری و روزمره سازمان می باشد و از سوی کنفرانس وزیران و در فاصله بین اجلاس، تمامی امور مربوط به سازمان ژئوگرافی تجارت را انجام می دهد، مطابق با اجرای موافقنامه تاسیس سازمان، این شورا در سه شکل (الف) شورای عمومی، (ب) هیات حل و فصل اختلاف، (ج) هیات بررسی سیاست تجارتی، ایفای نقش می کند.

* شوراهای بخشی که در سه حوزه تجارت کالا، تجارت خدمات و جنبه های تجارتی حقوق مالکیت فکری، مسئول اجرای موافقنامه های سازمان جهانی تجارت در قلمروی تجاری مربوط می باشند سومین رکن ساختار تشکیلاتی WTO را تشکیل می دهند.

* کمیته های وابسته به هریک از شوراهای بخشی، از نظر سلسله مراتب سازمانی در مرحله بعد قرار می گیرند، این کمیته ها گزارشات تخصصی خود را به شورای بخش مربوطه ارائه می دهند، البته کمیته های دیگری مانند کمیته مذاکرات تجارتی، کمیته تجارت و محیط زیست، کمیته میان چند طرف تجارت هوایپیماهای غیر نظامی و کمیته میان چند طرف تدارکات دولتی و ... از جمله کمیته هایی در ساختار سازمانی WTO می باشند که گزارشات تخصصی مربوط به فعالیت هایشان بطور مستقیم به شورای عمومی گزارش می شود.

دیگرخانه سازمان جهانی تجارت در شهر ژنو سوئیس مستقر است و مسئولیت انجام امور اداری سازمان را بر عهده دارد. تمامی فعالیت های مربوط به مذاکرات الحقایق اعضای جدید و ارائه مشورت های لازم به کشورهای متقاضی عضویت، در دبیرخانه WTO صورت می پذیرد. در راس دبیرخانه مدیر کل قرار دارد که توسط شورای عمومی انتخاب می شود^(۱).

۲-۱: فرآیند الحقایق به WTO؛ فرآیند پیچیده مذاکراتی عضویت در WTO شامل عضویت ناظر

تایید و پروتکل الحقیقی با اکثریت دو سوم آراء مثبت اعضای WTO، به تصویب رسید، کشور مقاضی وارد عرصه جدیدی از روند تجاری خود با سایر کشورهای عضو این سازمان می شود و به عنوان عضوی از این سازمان ملزم به پایبندی اصول و مقررات آن است.

کشورهای جهان؛ درون یا بیرون دایرہ فرضی تجارت WTO؟

تعداد اعضای سازمان جهانی تجارت در تاریخ ۱۱ ژانویه سال ۲۰۰۷ میلادی که مصادف با پذیرش عضویت کشور ویتنام می باشد به ۱۵۰ عضو رسید، حال اگر بتوان کشورها و قلمروهای مجازی گمرکی عضو WTO را در دایرہ فرضی گنجاند، باید از مجموع ۱۹۲ کشور عضو سازمان ملل متحده^(۱)، تعداد ۱۴۶ کشور را (بعلاوه ۴ قلمروی مجازی گمرکی هنگ کنگ، ماکائو، تایوان (چین تایپه) و اتحادیه اروپا) در مرکز و درون دایرہ و به عنوان اعضای WTO، جای داد و تعداد ۳۰ کشور^(۷) را نیز به عنوان اعضای ناظر این سازمان بر روی محیط دایرہ فرضی قلمداد نمود و تنها ۱۶ کشور را بیرون این دایرہ قرار داد. البته لازم به توضیح است از بین این ۱۶ کشور، تنها سوریه متقاضی الحقیقی به WTO است^(۸) و ۱۵ کشور دیگر (ترکمنستان، کره شمالی و تیمور شرقی در آسیا؛ سومالی، اریتره، لیبریا و کومور در آفریقا؛ موناکو و سان مارینو در اروپا؛ جزایر مارشال، جزایر میکرونزی، کربیاتی، نائورو، پالائو و تووالو در اقیانوسیه) متقاضی الحقیقی به این سازمان نشده اند.

۱-۳-۱- موافقنامه های مذاکراتی WTO؛ تجلی قانون مداری

سازمان جهانی تجارت همواره به عنوان یک ساختار قانون مدار تعريف شده است یعنی نظامی بر پایه قوانین و مقررات، البته باید به خاطر داشت این قوانین در حقیقت توافقاتی است که دولتمردان کشورهای عضو این سازمان، در مورد آنها به مذاکره

عضویت در سازمان، بنشیند و در زمینه نرخ تعرفه های گمرکی، تعهدات دسترسی به بازار کالاهای و خدمات یکدیگر به توافقات مد نظر دست یابند، چرا که هریک از کشورهای عضو گروه کاری در مذاکره با کشور مذبور، دارای منافع تجاری مشخص و متفاوتی نسبت به بقیه اعضاء است.

گفتنی است پس از آنکه کشور مقاضی در موضوعات مورد بحث در اتفاق های مذاکراتی، تعهدات مشخصی را پذیرفت، این تعهدات بر اساس قواعد عدم تبعیض^(۴) برای سایر کشورهای عضو WTO نیز قابل کاربرد می باشد، یعنی در صورت

دیبرخانه سازمان جهانی تجارت در شهر ژنو سوئیس مستقر است و مسئولیت انجام امور اداری سازمان را بر عهده دارد. در راس دیبرخانه مدیر کل قرار دارد که توسط سورای عمومی انتخاب می شود.

عضویت کامل کشور مذبور، انتظار می رود این کشور تعهدات توافق شده را در مورد کشور ثالثی که حتی در این مذاکرات حضور نداشته است، رعایت نماید.

گام سوم؛ ارائه گزارش شرایط الحقیقی:
پس از تکمیل بررسی رژیم تجاري کشور متقاضی و به نتیجه رسیدن مذاکرات دوجانبه و تکمیل جداول امتیازات و تعهدات، گروه کاری بررسی شرایط الحقیقی را به پایان رسانده و گزارش تفصیلی خود را همراه با خلاصه ای از بحث های انجام شده در جلسات گروه کاری که ضمیمه پیش نویس پروتکل الحقیقی^(۵) می باشد به سورای عمومی (یا نشست وزیران) تقدیم می دارد.

گام چهارم؛ صدور رای نهایی:
وقتی گزارش گروه کاری، فهرست تعهدات و جداول امتیازات کشور متقاضی توسط سورای عمومی (یا نشست وزیران)

عمومی و تشکیلات وابسته به آن باشد و در صورت پذیرش درخواست وضعیت ناظر در نشست وزیران توسط سورای عمومی، به منزله برخورداری از وضعیت ناظر در سورای عمومی و تشکیلات وابسته آن نیست ولی عکس این موضوع صادق است.

الحق به این سازمان به استناد ماده ۱۲ موافقنامه مراکش (تأسیس سازمان جهانی تجارت) تحت "شرایط مورد توافق"^(۳) بین دولت تقاضا دهنده و WTO صورت می پذیرد و طبق همین ماده هر کشور و یا قلمروی مجازی گمرکی که از خود مختاری کامل تجارت خارجی برخوردار است می تواند مطابق شرایطی که میان متقاضی عضویت و سازمان جهانی تجارت مورد توافق می باشد، به این سازمان ملحق شود.

چهار گام در طی مسیر الحقیقی به WTO

گام نخست؛ تشریح سیمای اقتصادی:
پس از اعلام درخواست رسمی عضویت کشور متقاضی الحقیقی به مدیر کل سازمان، و انکاس آن به تمامی اعضای سازمان، در صورت پذیرش درخواست توسط سورای عمومی، گروه کاری الحقیقی کشور مذبور پس از بررسی های لازم تشکیل می شود، کشور متقاضی الحقیقی به این سازمان موظف است سیمای تجاري و سیاست های اقتصادی خود را برای گروه کاری تشریح، و در صورت لزوم، پاسخ سؤالات اعضای گروه کاری را در خصوص روشن شدن نحوه اجرای رژیم تجارت خارجی خود، به صورت مکتوب ارائه نماید، لازم به ذکر است عضویت در گروه کاری برای تمامی کشورهای عضو این سازمان آزاد است.

گام دوم؛ حضور در اتفاق های مذاکراتی چند جانبه:

پس از آنکه گروه کاری به پیشرفت کافی در روند بررسی اصول و سیاست های رژیم تجاري نایل گشت، حال هر یک از اعضای گروه کاری می توانند به طور جداگانه بر سر میز مذاکرات دو جانبه با کشور متقاضی

- زیرنویس‌ها:**
- ۱- اولین مدیر کل WTO آفای پیتر ساترلند (آخرین مدیر کل گات) و در حال حاضر آفای پاسکال لامی سمت مدیر کلی سازمان را عهده دار است.
 - ۲- WT/L/28 (ضمیمه دوم آین نامه)
 - ۳- "On terms to be agreed"
 - ۴- Non-discrimination rules
 - ۵- Protocol of accession
 - ۶- (بعلاوه واتیکان و قلمروهای مجزای گمرکی)
 - ۷- صربستان و مونته نگرو گرچه درخواست جداگانه الحق داده اند و متقاضی دو کرسی مستقل عضویت می‌باشند اما اتحادیه صربستان و مونته نگرو یک کشور محسوب می‌شود.
 - ۸- این کشور در سال ۲۰۰۱ میلادی درخواست الحق خود را تسلیم سازمان جهانی تجارت کرده ولی وارد فرآیند الحق نشده است.
 - 9- General Agreement on Tariffs and Trade
 - 10- General Agreement on Trade in Services
 - 11- Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights
 - ۱۲- (معافیت از اصل دولت کامله الوداد- ماده ۲، به موجب این ضمیمه یک عضو می‌تواند خود را از وظایف و تعهدات ماده ۲ موافقتنامه خدمات مستثنی کند) Most Favored Nation

منابع و مأخذ

- ۱- فصل دوم کتاب الکترونیکی understanding the WTO مسندات دیرخانه سازمان جهانی تجارت .
- ۲- پایگاه اطلاع رسانی سازمان جهانی تجارت به آدرس الکترونیکی www.wto.org
- ۳- سازمان جهانی تجارت : ساختار، قواعد و موافقتنامه "مجموعه آموزشی دفتر نمایندگی تام الاختیار تجاری ج-ایران"

(GATT)^(۹) برای کالاهای موافقتنامه عمومی تجارت خدمات (GATS)^(۱۰) برای حوزه خدمات و موافقتنامه جنبه‌های تجاري حقوق مالکیت فکری (TRIPS)^(۱۱) برای حوزه سوم.

* سپس به موافقتنامه‌ها، خصائص و جزئیات اضافی مرتبط با مقررات ویژه یک بخش و یا یک موضوع مشخص می‌رسد.

* و در نهایت، به جداول تعهدات کشورها در زمینه دسترسی به بازار آنها در مورد یک کالا و یا خدمات مشخص، ختم می‌شود: این جداول برای GATT در قالب تعهدات لازم الاجرا برای تعریف کالا و مجموعه‌های از تعریفهای و سهمیه‌های برخی اقلام کشاورزی ظاهر می‌شود؛ و برای GATS به شکل مجموعه‌ای از تعهدات در زمینه چگونگی دسترسی به بازار خدمات و همراه با ضمیمه‌ای از جداول مربوط به معافیت از اصل دولت کامله الوداد (MFN)^(۱۲) است.

خصائص و جزئیات اضافی مربوط به هر یک از دو حوزه کالا و خدمات، خود شامل موافقتنامه‌ها و خصائص مجزایی است که از اهمیت ویژه‌ای در مناسبات تجاری کشورها برخوردار است به عنوان مثال در حوزه کالا (تحت GATT) موافقتنامه‌های کشاورزی؛ اقدامات بهداشتی و بهداشت گیاهی؛ منسوجات و پوشاک؛ موائع فنی فرا راه تجارت؛ ضوابط تجاری سرمایه‌گذاری؛ خد قیمت شکنی و حفاظت‌ها از جمله مهم ترین موافقتنامه‌های این حوزه به حساب می‌آیند، البته در حوزه خدمات نیز هشت ضمیمه مهم موافقتنامه عمومی تجارت خدمات (GATS) به چشم می‌خورد که از این دسته، ضمیمه مربوط به خدمات حمل و نقل هوایی؛ ضمیمه مربوط به جابجایی اشخاص حقیقی عرضه کننده خدمات؛ ضمیمه مربوط به خدمات مالی و ضمیمه مربوط به خدمات مخابرات را می‌توان برشمود.

پرداختند. موافقتنامه‌های WTO پوشش دهنده سه حوزه کالا، خدمات و موضوعات مربوط به مالکیت فکری است، این موافقتنامه‌ها تشریح کننده اصول آزاد سازی تجارت اند و تعهدات کشورها را در زمینه کاهش تعرفه‌های گمرکی و رفع سایر موانع تجارتی، شامل می‌شود. موافقتنامه‌های WTO رویه‌های حل و فصل اختلافات و مناقشات تجاری و همچنین چگونگی رفتار ویژه با کشورهای در حال توسعه و کمتر توسعه یافته را تعیین و با ایجاد الزام برای دولتمردان کشورهای عضو، در آگاهی رسانی از قوانین جاری و تمہیدات اتخاذی ایشان، شفافیت لازم در سیاست‌های تجاری کشورها را موجب می‌گردد، شایان ذکر است این موافقتنامه‌ها اغلب به عنوان قوانین تجاری WTO، نامیده می‌شوند.

همانگونه که پیش تر اشاره شد دور هشتم مذاکرات گات (دور اروگوئه) از مهم ترین ادوار مذاکراتی گات بشمار می‌رود تا جایی که رد پای برخی از نتایج حاصل از نشست های مذاکراتی این دور که در قالب ۶۰ موافقتنامه، خصائص و تفاوقات چند جانبی ظاهر شده است هنوز در شالوده نظام جاری WTO به چشم می‌خورد در حقیقت با توجه به این نتایج، ساختار موافقتنامه‌های WTO را می‌توان در یک چارچوب ساده و در شش بخش مهم گنجاند:

موافقتنامه جامع (موافقتنامه تاسیس WTO)؛ موافقتنامه‌های مربوط به هریک از سه حوزه تجاری تحت شمول WTO (کالا، خدمات، و مالکیت فکری و معنوی)؛ حل و فصل اختلافات؛ و بررسی سیاست‌های تجاری.

موافقتنامه‌های مربوط به هر دو حوزه وسیع کالا و خدمات اگرچه در جزئیات با هم متفاوتند ولی ساختار این موافقتنامه‌ها به طور معمول دارای سه بخش کلی زیر می‌باشد:

* این موافقتنامه‌ها با اصول کلی آغاز می‌شود: موافقتنامه عمومی تعریف و تجارت